

»Kacagj, Bajazzo!« dramolett 1 felv.; írta Bernhard. Bem. 1915. jan. 1. Uránia Színház. »Jól játszottam?«, tragikomédia 1 felv. »Leszámolás«, dr. 1 felv. 1917. júl. 28. Arad. *

Gál Gyula, az ember, a jósnak, egy-szerűségnek, póz nélkül való természetességnek mintaképe; Gál Gyula, a művész, a legösszetettebb, legkomplikáltabb egyéniségek közé tartozik. Alig van színész, akinek oly gazdag volna a szereptára, mint neki. S ennek a gazdagságnak az a titka, hogy alig van színész, aki olyan sokoldalú, szerephez simulásra, szerep szerint való átalakulásra képes volna, mint Gál Gyula. Ezt a magában is ritka adományt, amely alkalmassá teszi arra, hogy Lear királyt és Isidore Lechat-t, a román To-dorescut, a pópát és a gyökeresen magyar Szörényi kapitányt játssza (Ocskay brigadéros), rendkívüli ambíció, szorgalom és a művészet iránti fanatikus tisztelet teszi még becsesebbé és mélyebbé. Gál Gyula szemében nincs kis és nagy föladat, csak művészi föladat van s amire vállalkozik, azt teljes erővel és teljes tudással végzi. Ennél is többel: hittel. Hisz a művészetnek, speciálisan a színművészetnek nemzetnevelő erejében, lelkesítő, megtisztító hivatásában, a színpad kultúrterjesztő jelentőségében. Azért írtózik mindattól, ami léhaság, felületesség, könnyelműség a színművészet egész üzemében, a növendékek gyakorlati és elméleti képzésén kezdve, a próbákon át a nyilvánosság előtt való megjelenésig. Gál Gyulát a »gondolkodó színészek« kategóriájába szokták besorozni. Ha ez a megjelölés azt fejezi ki, hogy hiányzik belőle a megjelenítő fantázia, az intuitív mélybelátás, akkor a szó helytelen. Ha azt jelenti, hogy Gál Gyula minden érzést, szenvedélyt, gondolatot átszűr értelmén, hogy mindig ellenőrzi önmagát, hogy nem ereszti ki kezéből az önfegyelmzés gyeplőjét a legexponáltabb drámai helyzetekben sem: akkor találó a megjelölés. De akkor ezzel a szóval azt is kimondtuk, hogy Gál Gyula elérkezett az emberábrázolás művészetének oly magaslatára, ahova pályatársai közül csak igen kevésnek adatott meg elérkeznie. (Dr. Sebastyén Károly.)

Gál Hermin, színésznő, G. Gyula nővére, sz. 1863-ban, Aradon. Előbb német színpadon játszott; 1882. jún. havában a Budai Színkörben működött, majd Csiky Gergely biztatására fellépett a Nemzeti Színházban is. 1883. jún. havában férjhez ment és lelépett a pályáról.

Gál István, r. k. plébános (Gál Gyula színész öccse). Színműve: »Hivatás«, szmű 3 felv. Bem. 1909. szept. 18. Vígszínház.

Gál János, zeneszerző. Munkája: »Zobeida orvosok«, vígopera. Szöv. írta Zorej Frigyes. 1918. okt. havában elfogadta és 1919. novemberében előadta a boroszlói Városi Színház.

Gál Johanna, színésznő, sz. 1880. jan. 22-én, Budapesten. Színpadra lépett 1901. márc. 13-án.

Gál Rózsi, színésznő, sz. 1883. ápr. 23-án, Albertirsán. Színpadra lépett 1904. júl. havában.

Galafrés Elsa, német színésznő, sz. 1879. máj. 23-án, Berlinben. 1894. dec. 16-án volt az első színpadi kísérlete. 1896-ban a rigai Városi Színház, 1897-ben a hannoveri udv. színház tagja. 1906-ban Hubermann Broniszlav, 1916. óta Dohnányi Ernő felesége. Nálunk is több ízben vendég szerepelt. (Első ízben 1913. dec. 16-án, a M. Kir. Operaházban, Dohnányinak »Pierette fátyola« c. némajátékában.) Író is, cikkei jelentek meg a »Pester Lloyd«-ban. 1928. óta a M. Kir. Operaházban mint mozgásművészeti rendező szerepel: színrehozta Schubert »Moments musicaux«-ját (az eredetileg zongorára szerzett zenét Dohnányi írta át zenekarra), Gluck »Orpheus«-ában pedig a néma kart, valamint a pantomim csoportokat tanította be.

Galamb Sándor dr., tanár, író, sz. 1886. márc. 21-én, Gyöngyösön. Egyetemi tanulmányait Budapesten végezte és itt szerzett tanári oklevelet. A Markó uccai főreáliskola tanára, egyben az Országos Színészegyesület iskolájában a dramaturgia előadója volt. 1929-ben kinevezték a szegedi állami polgári iskolai tanárképző főiskola igazgatójává s tovább folytatja Szegeden is színműbírálói működését.